

Síðani Føroya Silaveiðifelag varð stovnað í 1947:

Menn við ótrúligum áhaldni bygt upp okkara laksastovn

- Við tí øktu veiðuni eftir laksi úti á havi, er tað sjálvandi neyðugt at sleppa út smolt í stórum tali
- Líka so neyðugt er tað, tá fiskurin kemur inn aftur móti landi, at vit ansa eftir, at ólógligir veiðihættir ikki verða brúktir

Sigmund Petersen, sáli, ein av undangongumonnunum innan Føroya Silaveiðifelag. Her er hann á útferð saman við Sigurd Simonsen á Ferðamannastovuni

Svend Krosstein, formaður í Føroya Silaveiðifelag skrivar:

Fyri ikki so mongum árum síðani, var laksur ein økendur fiskur í okkara áum og vøtnum, ja so seint sum í fyrstu helvt av 1960 unum, blivu teir fyrstu laksanir veiddir í okkara vøtnum.

Tær fyrstu royndirnar at seta laks út í okkara áir, blivu gjørdar í 1947 av Føroya Silaveiðifelag og 1948. 20.000 nýutklæktir laksamurtar, vórðu keyptir úr Íslandi, hvørt av hesum árunum, og settir út í ymiskar áir.

Tað spurdist onki burtur úr hesum hesum royndum, og varð tí roknað við, at tað ikki vóru livilíkindi fyri laksi í Føroyum.

Í 1958 vórðu tveir laksar veiddir, og vistu hesir seg við nærri kanningum at vera avkom av tí laksi, ið varð sleptur út í 1947 og 1948.

Hetta gav silamonnum nýtt mót, og tóku teir útsetingina upp aftur í 1959.

Í 1962 blivu 10 laksar veiddir íalt, sum Føroya Silaveiðifelag visti um.

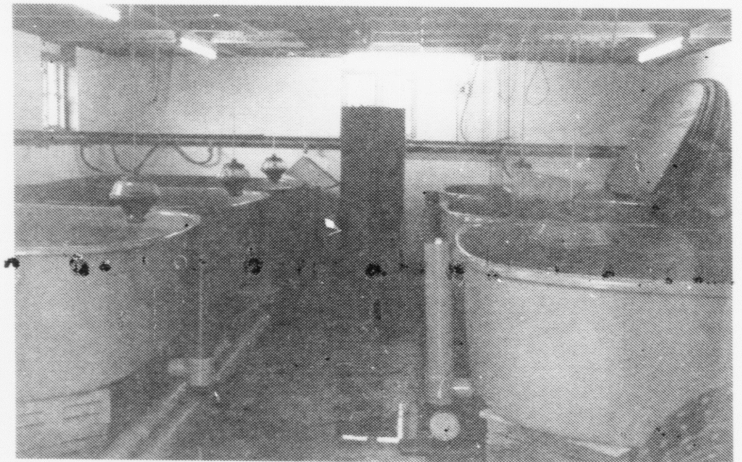
Á heysti 1963 bleiv klekistøð bygd við Sandá í Sandagerði, til at klekja út sila- og laksarogn, og kemur nú rættuliga gongd á, við tað, at tað nú er gjørligt, at keypa gitin rogn úr Íslandi og klekja tey út her, umframt tað, at kunna strúka teir fiskar, ið koma niðan í áirnar at gýta.

Nevnast kann eisini, at Føroya Silaveiðifelag í 1968, fór undir tað megnar arbeiði at byggja trappur í Leynará, fyri at gera tað møgult hjá sili og laksi,

at ferðast niðan í vøtnini. Sama ár bleiv laksamurtur settur út í áirnar har. Henda útseting eydnaðist so væl, at teir fyrstu laksarnir vóru at siggja úti fyri Leynasandi, aðrenn trappurnar vóru lidnar í 1972.

Laksastovnurin økist

Laksastovnurin økist nú ár um ár, og so er ríkiligt til av fiski, at talið av fritíðarfiskarum økist í stórum. Sum dømi um hvussu væl tað gongst við hesum arbeiði, loyvi eg mær at sita eitt brot úr Dimmalætting 3. apríl 1976, skrivað av Andr. Reinert:

Inni í nýggju klekistøðini. Felagið ger eitt slóðbrótandi arbeiði fyri at vaksa og næra um bæði sila- og laksastovn. Her í kørunum verða laksur og sil fódrað — seinni verða tey sett út. Við at fódra fiskin í eina tíð er møguleikin fyri, at meira kemur undan, tá tað verður slept út, munandi størri. Vanliga hevur fiskurin verið sleptur út sum heilt litil, og tá kemur ikki altíð so nógv undan. So her er talan um stórbroytingar

Nýggja kleki- og smoltstøðin í Havnardali